

## Malin Ragnegårds tal den 15/8

Tack för att jag får komma hit idag.

[Jag är särskilt tacksam för att få höra Elham Mahrin Kohistani från Afghanska föreningen.]

Det är viktigt för Kommunal som organisation, och för mig personligen, att stå här.

Kommunal är ett feministiskt förbund,

och det är vår plikt att protestera när brott begås mot flickors och kvinnors mänskliga rättigheter.

Vidden av den kränkning som pågår i Afghanistan är så stor att den är svår att greppa.

Att från ena dagen till den andra inte räknas som fullvärdig medborgare, knappt ens som människa, i sitt eget land.

I årets Gothia Cup deltog afghanska F18-laget Ayenda FC.

Tjejerna i laget har behövt fly från sina egna landsmän, ända till Portugal, bara för att få rätten att spela fotboll.

Dom har inte rätten att representera sitt eget land, eller få höra hur stolta alla är över dom.

Spelar ingen roll att dom inte vann en enda match.

Vitsen är att lära sig, få nya förebilder, hålla drömmar och planer vid liv.

Men den rådande regimen accepterar inte drömmar som svävar fritt och högt utanför hemmets väggar.

Regimen försöker övertyga omvärlden om att kvinnor lever ett bekvämt och utvecklande liv i Afghanistan.

Trots att bevisen på motsatsen bara väller fram.

Man försöker inte ens dölja dom längre.

Nu angriper man öppet dom kvinnor som demonstrerar för sin rätt att fortsätta driva affärsverksamhet.

Man attackerar dom med vattenkanoner och skjuter i luften.

Faktum är att det fanns ett tydligt bevis redan från början vad talibanerna hade för avsikt med kvinnors rättigheter.

Innan hösten 2021 hade Afghanistan ett kvinnodepartement med en kvinnlig chef, ett departement som hade till uppgift att stärka kvinnors medborgerliga rättigheter.

Det lade talibanerna ner till förmån för Ministeriet för främjande av dygd och förebyggande av synd.

Jag skulle vilja säga det här till regimen i Afghanistan:

Ni berövar Afghanistan alla chanser till en framtid.

Ni gräver er egen grav.

Ni har en statsapparat som inte fungerar, en ekonomi i fritt fall, en massflykt av läkare, lärare, universitetslektorer, statstjänstemän - och en av dom värsta humanitära kriserna i världen.

Antalet människor som är i behov av humanitär hjälp har ökat från 22 miljoner förra året till 28 miljoner i år.

Och ändå! Ändå framhärdar ni i att hindra halva befolkningen från att delta i samhället och ge sitt bidrag!

Varje dag som flickor inte går till skolan och kvinnor inte går till arbetet tar Afghanistan som land ett steg tillbaka.

Ni har EN chans.

Lika snabbt som ni bestämde er för att dra ner rullgardinen för landets kvinnor och flickor, att hindra dom i deras arbete, stänga ute dom från lärosalar och affärsliv, att sätta dom under ständig övervakning som om de vore brottslingar -

Lika snabbt kan ni ändra era beslut.

Välkomna tillbaka flickorna till skolorna.

Välkomna kvinnorna tillbaka till arbetsplatserna, till myndigheter och internationella samarbeten.

Ge dom afghanska flickorna och kvinnorna sina mänskliga rättigheter tillbaka.